

Sider, at den hjemlige ildfaste Sten var af en saadan Bestaaffenhed, at den ikke kunde modstaa højere Varmegrader, delvis paa Grund af, at Raamaterialet var temmelig simpelt. — Om Vædringsforslaget under Nr. 18 gælder omtrent det samme, som jeg bemærkede om Nr. 16, og for Tidens Skyld skal jeg heller ikke udtale mig nærmere om det. — Om Vædringsforslaget under Nr. 19, der er stillet af et lille Mindretal, skal jeg kun sige, at jeg ikke vil stemme for det. — Vædringsforslaget under Nr. 20 kan jeg forbigaa; det er kun formelt. Ligeledes Vædringsforslagene under Nr. 21 og 22, der ere stillede af hele Udvalget, og som have fundet en saadan Omtale af den ærede Ordfører, at jeg intet dertil har at sige. — Anderledes forholder det sig med Vædringsforslag under Nr. 23 til Position 81, hvor der er Tale om at lægge Told paa Mel. Det er af den ærede Ordfører meget stærkt pointeret under en noget lignende Begrundelse som med Hensyn til Cementen, at man maatte beskytte de danske industri-drivende overfor Udlandet, han kom endog saa til at sige, at den udenlandste Industri drev det saa vidt, at den kunde underbyde os i vor egen Industri her hjemme i vort eget Land. Ja, jeg ser nu ikke, at det er en meget slem Indvending mod, at vi ikke have nogen Mel-told. Der kan dog vel ikke være noget bedre for Landet, end at Brødet er billigt, jo billigere des bedre, synes mig. Netop dette, at de kunne underbyde os med Hensyn til Mel og staae billigere Brød, forekommer mig at være en Anbefaling for Forslaget i Stedet for en Indvending mod det. Ejendommeligt har jeg ogsaa fundet det, at her, som paa ikke saa andre Steder i Lovforslaget, er det saaledes, at saasnart et Produkt er i Landmandens Haand, produceret af Landmanden, er det toldfrit, men aldrig saa snart kommer det i en industriel Haand ved en simpel Forvandling af et rent og skært Landbrugsprodukt, saa bliver det straks skattepligtigt, toldpligtigt og beskyttelsesværdigt. Her gælder det om Korn. Korn er toldfrit, men aldrig saa snart kommer det over i Mølleindustrien og bliver malet, før det straks er toldpligtigt og beskyttelsesværdigt. Noget lignende gælder, hvad jeg senere skal komme til, om mange andre Ting. Talg f. Eks., naar den gaar ud fra Landbrugerens Haand, har hidtil haft en Beskyttelse, men den borttager man nu, men derimod naar den ved den simpleste Forvandling af alle bliver til Tøllels, saa har man straks en stor Beskyttelse. Denne Ejendommelighed klæber ogsaa ved dette Punkt, men det væsentlige er dog dette, at — det kan man vel

ikke nægte — man gennem en Told paa Mel vil udsætte sig for i alt Fald — jeg skal være varsom med mine Udtryk — at forbyde det allernødvendigste Næringsmiddel af alle, nemlig Brødet, og skulde man bestemt ville nægte dette, saa veed jeg virkelig ikke, hvorfor man vil have denne Told, thi saa vil det jo i Virkeligheden ikke være en Beskyttelse for Industrien. En Beskyttelse for Fabrikkerne maa enten forbyde Brødet eller forringe Bagerens Fortjeneste. Et af to synes mig at maatte være Tilfældet. Naar der derfor findes et Vædringsforslag under Nr. 24, der foreslaar at gaa en Mellemvej og bibeholde Tolden paa alle fine Melarter, men at derimod een Art, nemlig Ruggrovmel, gøres toldfri, saa er det ganske vist allerede en Indrømmelse af, at paa det Mel, hvoraf det Brød fabrikeres, som navnlig tjener den mest ubemidlede Del af Befolkningen til Næring, vil man dog ikke have Told. Men jeg tror, at hvad der kan siges derom, kan, om end i mindre Grad, ogsaa overføres paa andre Arter. Jeg maa derfor for mit Vedkommende stemme ligesaa godt mod Vædringsforslag under Nr. 24, som mod Told paa al Slags Mel. — Vædringsforslag under Nr. 25 er der for saa vidt Enighed om. Jeg slutter mig der til den ærede Ordførers Udtalelser. Dermed skal jeg slutte.

J. Bederfen: Jeg skal følge det Eksempel, som er givet dels af den ærede Ordfører og dels af det ærede Medlem, som nu satte sig, og ikke komme ind paa almindelige Betragtninger. Hvad der kunde være at sige i saa Henseende, skal jeg paa den højstærede Formands udtrykkelige Anmodning opsætte til tredje Behandling. Jeg maa dog gøre en almindelig Bemærkning til den ærede Ordfører, og det er den, at heller ikke jeg finder, at han karakteriserede Mindretallets Stilling korrekt, naar han sagde, at de to af disse Mindretal have stillet sig ganske afvisende — det var det Udtryk, den ærede Ordfører brugte. Det kunde man efter min Opfattelse være berettiget til, dersom disse Mindretal aldeles ikke havde deltaget i Lovforslagets Behandling, dersom de havde modsat sig dels videre Fremme, men det har ikke været disse Mindretals Stilling. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ræsonneret ganske simpelt som saa, at et Mindretal, tilhørende udelukkende den ene Side af Salen, kan fornuftigvis ikke vente at optræde som ledende ved Toldlovens Behandling her, og at opstille en Række af Vædringsforslag til fuldstændig Omkæmpning af det foreliggende Forslag, hvilket der fra vort Standpunkt havde været Opfordring til at gøre, have vi ment ikke vilde